

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque
Exercendi se cum fructu in præsentia Dei**

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quomodo in gustu devotionis sensibilis nos habere debeamus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

*Quomodo in gusto devotionis sensibilis
nos habere cœbeamus.*

Nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus, si vox Deo sint.
1. Iac. 1. 4.
1. Pet. 4. 12.

EX his omnibus intelligere facile est, non esse credendum omni spiritui, ut monet S. Evangelista Joannes, neque absque magna ratione S. Petrum prohibere, ne leviter importuni motu feramur in primos impetus subiici fervoris: *Nolite, ait, peregrinari in fervore, qui ad tentationem vobis sit;* ac si diceret, non solum examinandas hujusmodi devotiones sensibiles, ut videamus, an à Deo sint? verum etiam necesse esse in illis magnâ procedere cum circumspectione. Monita hæc in genere, (supposito quod illæ devotiones à Deo sint) observanda sunt. 1. Ut cor nostrum magnâ cum humilitate ac reverentia ad illas recipendas aperiamus. 2. Ut nobis proponamus iis non uti, nisi eo fine, quo eas nobis Deus indulget. 3. Ut caveamus ne taliter tantaque cum voluptate illis immergeamur, ut in gulam spirituali incidamus. 4. Ut illas suaviter per intimos foveamus affectus, eas quantum quidem possibile fuerit, continendo in parte superiore, neque permittendo, si fieri potest, ut in inferiorum descendant. 5. Ut non contendamus formaliter & expressè elicere diversos actus, tales & tales, sed simpliciter sequamur ductum Spiritus sancti: non tamen oportet, ut illas finamus evanescere, quin proponamus emendare in particulari aliquod vitium, quod animo tunc nostro infallibiliter obversabitur, cavingo nihilominus nimiam potentiarum activitatem, ne forte nobis conciliemus capitis dolorem.

dolorem, qui uti ordinarius satis, ita valde est periculosus. 6. Agnoscendum nobis est, esse donum Dei, ut illi humillimas agamus grates, cavendumque, ne meritis, præparationi, aut fidelitati nostræ illas attribuamus, 7. Gustus illi interiores considerandi similiter nobis sunt, ut totidem amorosæ invitationes Dei, ad hoc, ut nos ei totaliter dedamus, magisque seriò interioribus vacemus exercitiis. De quibns gratiis honorificentissimisque invitationibus exactissimam reddere habebimus rationem in die judicii, nisi illis obediamus. 8. Negligentiam atque ingratitudinem nostram in Dei servitio ex illis interioribus gustibus dijudicare debemus; tunc enim, cum suavitatibus illis perfundimur, multò videbimus melius, quām simus culpabiles in eo, quod adeò negligenter servierimus Deo, qui fidelitatem maximorum Sanctorum fidelitati æqualem mereretur. Tandem venia nobis ab ipso petenda, concipendumque propositum vitam ducendi novam, magisque mortificatam, exactam, recollectam atque exemplarem.

*Magni momenti monita circa gustum
devotionis sensibilis.*

I. **Q**ui naturæ sunt tenerioris ac sensibilioris, hac viâ magnâ cum circumspectione procedere debent, omninoque sequi ductum Patris Magistri aut Directoris spiritualis, alioquin timendum est, ne sicut ordinariè sunt suimet ipsorum amantiores, imaginationisque vivacioris ac genii inconstantis & inæqualis, ita in molestos incident catus. Etenim